

Text: Pere Riera
Música: Jordi Domènech

Babaua

Les desventures de Mimí

PRÒLEG DE VERSALLES

VERSALLES

1. Recitatiu de Mimí

Ella:

Ah...! Em pesa i se'm clava com fulles ardents
Aquesta corona d'espines roents!
M'inflamo, m'enviro, m'agito i fa mal!
I no m'aconhorten
cap ni un dels sants del santoral!

Quin astre sapastre m'obliga a escollir
D'entre aquest mostruari de brètols fifis?

Tant m'estimen, tant m'honoren...,

Que se'n vagin a la porra!
Si no tenen gens d'estil.
Si són llèpols i molt sonsos;
Un estol de consentits!

Jo sóc ferma, sóc bonica,
tinc tipet i un fil de veu.
Els meus dits són com aloses
Seda i or són els meus peus.
Canto, ballo i moc el vano
com si fos el mag Merfí.
Per què hauria de casar-me
amb un peix bullit o... o un crefí?!

Però ara vull seure, vull calmar el neguit,
Necessito jeure i descordar-me el pit.
M'asseuré aquí, sola, silent i fugaç
Com si fos l'estel que cau en pedaç... aç... ços...

2. La Font de Cupido

Cupido:

Oè,
Dorm, nineta, dorm...
i escolta el que et diré:

Mimí: Què és això que sento?
On són aquestes veus?

Oè,
Barca sens port...
I busca recer.

Mimí: Qui demana? Qui em treu
del meu descans i el meu respir?

Sóc la font de les dreces
que apropen l'aire fins al bes del vent
portant un nuvi fins a les solteres...

Què vols?

Mimí: Qui m'ho pregunta?

Respon!

Mimí: Renoï, quin geni!

Què busques?

Mimí: Marit! Voleu que us ho digui? Marit!!

Mimí:

Sóc la filla de Monsieur de Matignon.
Tinc la dot més ben dotada del país.
I si no em casés aviat, moriré casta!

Cupido:

Va i ve
Barca sense rumb...
I busca recer.
Ai, filleta, com et dius?

Mimí: Mimí!

Mimí, vaig a dir-te una coseta:

Mimí: Oh, Déu, se m'ha esquerdat una
ungleta...! I fixa't: se m'arruga el vestit...!

Ets més curta que un mànec d'aixada!

Mimí: Però si tinc tot el que ha de tenir una dama:

Nas de pruna, llavis de magrana,
i un ble de cabells que m'encercla la cara.
Però... Com us atreviu? Qui sou vós, que amb
semblants paraules goseu importunar-me?
Veus cap aquí, veus cap allà.
I jo ja no m'hi veig amb tanta giragonsa!
Si no heu de consolar-me,
feu el favor de callar!!

3. Cançó de Cupido.

Cupido:

Si tens l'ànima quieta, ets beneït.
I si passes pel món com un talòs,
no veuràs el somris de la lluna.
ni sabràs com batega el teu cor.

Qui sóc jo, preguntes enrabiada?
Qui sóc jo, que et parlo des d'aquí?
Sóc la veu sense temps, ni durada.
Sóc l'amor que marca el teu destí.

Sóc qui va casar a Romeu amb Julieta;
qui va enfilat a Ariadna al laberint.
Qui va fer perdre el cap a Dido per Eneas.
Qui va esmaltar les aigües on es mirà Narcís.

L'amor és cec i no et para cap trampa.
L'amor et mostra el camí del desig.

Jo sóc Cupido, sóc l'àngel que et guarda.
Si fas tot el que et digui et trobaré marit.

Sóc qui va casar...

Mimí: Cupido!! Sou vós, de debò?! Oh, quina il·lusió, quina alegria... i quina colla!! Doncs, deixeu que us digui que.... Fa dies i dies, mesos i mesos que rebo piles i piles de pretendents. I no n'hi ha cap que em faci perdre la xaveta. On s'amaga el meu príncep blau? Per què es casen totes les dames de la cort..., totes menys jo?! Fins i tot les guerxes i camacurtes, les que no saben vestir-se "a la mode". I jo, que sóc la més fina i la més elegant... Jo m'hauré de quedar per vestir sants?! Pobra i mil vegades pobra de mi... Bella com una rosella, i sense un gentilhome que em cuidi el jardí... Però penso posar fi a aquesta malastrugança: avui, amb la vostra ajuda o sense ella, comença la cacera del meu marit!!

4. A la cacera del marit! **(Cançó d'els pretendents)**

Mimí:

A la cacera del marit!

Cupido:

T'ha pretès el Duc de Baviera,
peladet com una calavera!
T'ha portat perles de l'Índia
i un joiell amb un robí.

Mimí: Se les mira més a elles que a mi!

Cupido:

Del llustrós hereu de Dinamarca
dius que és gras i té un gos de pastura.
No t'agrada l'aventura de cuidar marit i ca?

Mimí: Panxa i gos al catre...?
No hi cabrem tots quatre!

Cupido:

I l'ardit heroi de Macedònia,
protector de França i de Polònia,
a l'amor obre la porta
I tu dius que és un barrut.

Mimí: Però si put com rata morta!!

Cupido:

I el formós hereu del tsar de Rússia?

Mimí: De Rússia? No m'hi entendre. Parla
estrany.

Cupido:

I un actor d'alta comèdia?

Mimí: Un actor de comèdia...?
Estic desesperada... però no tant!

(A trompa 1): Això: fes mofa al meu sofrir,
escarni al meu dolor...

(a trompa 2): I tu: calla!

Cupido:

Mimí ets molt capritxosa
Que potser no saps què vols?

Mimí: Ho vull tot! Jo vull un home que em miri
i em faci sentir la reina del món!

Que quan em parli sempre em digui
dolces paraules d'amor. I això sí que us ho
demano: que sigui guapo, per favor!!

5. El Conjur

Cupido:

A la font de Cupido has fet cap,
formulant un desig ben complicat.
Que no és fàcil per'quell que està tot sol,
Preguntar-li fluxet al cor què vol.

Obre els ulls, les orelles i les mans.
Veuràs coses que mai no has imaginat.
Sobretot, que aquest món és complicat.
I que aprendre i ser llesta no és pecat.

Un amor que t'estimi jo et daré
Si fas cas i segueixes el camí
que des d'ara mateix t'indicaré,
i que et porta de dret al teu destí.

Una cosa només demano jo,
si és que vols que t'ajudi de debò:
Cada cop que t'aturis pel camí,
em daràs una part del teu vestir.

Mimí: (Escandalitzada) Em dureu de viatge? I cada
cop que m'aturi us hauré de donar una part del meu
vestit?! Però... Però jo no em puc treure res! No veieu
que vaig tota conjuntada? Si em trec roba cada cop
que m'aturi, al final quedaré.... despullada!! Caram,
Cupido! No ho podríeu fer més fàcil? No podria, ras i
curt, donar-vos les gràcies? I Fer-vos una reverència?
O...encara millor: parlar de vos amb el rei de França,
perquè us fes un monument a la Plaça Vendôme,
que hi passa tothom?!

Cupido:

Una cosa només demano jo:
Acceptes o no?

EL VIATGE DE MIMÍ

ANGLATERRA

Mimí: Està bé! Au, vinga, som-hi!! (Traient-se una
peça de roba.) És roba bona: seda de les Índies
orientals. Me'l va fer una modista de París. Me'n
recordo com si fos ara: ella em prenia mides, i...

(Un so profund i llunyà la interromp; ella inicia el
viatge.)

On sóc? Què és aquesta olor? Sembla herba humida i... I roast-beaf!! Uix, això no és França... Això és... la Gran Bretanya!

(Mimí no identifica el lloc; veu un señor amb perruca, jugant a bitlles tot sol. El mira estranyada.)

(Disgustada.) És aquest? Cupido, m'he de casar amb un home que duu els cabells més llargs que jo? Però, qui és aquest bon home...?

6. Rendez-vous de Newton i Mimí

Newton:
Madame...

Mimí:
Senyor...
Com a mínim té... trenta anys!
Però si és un vell!
Què voleu que faci amb ell,
sembla un savi despistat!

Newton:
Madame, aquest sóc jo.
(Donant-li la seva targeta personal.)

Mimí: (Llegint.) Isaac Netwon.
Filòsof, teòleg...

Un savi integral.
Però jo no vull casar-m'hi!
No vull que em mortifiqui
Amb la llei natural.

Newton:
Això és el que busco!
La llei natural.

Newton i Mimí:
Que marqui les hores
del nostre/ ditzós sistema solar.

Mimí: (Parlat) Un gran matemàtic;
És físic i sir.

Newton: (Parlat) Sóc savi de mena.
No paro... és ver!

Newton: Però, digueu-me? Què hi feu vos, aquí?
Qui sou?

Mimí: Diguem que... (Mirant Cupido de reüll)...
una força estranya m'ha fet sortir d'on era, i ara he aparegut aquí: una terra llunyana, i un temps que no és el meu... Vos ho enteneu?

Newton: Oi tant! Tu t'estaves quieta i un cos estrany t'ha empès fins aquí. Una força externa que t'ha tret del repòs uniforme i equilibrat en què et trobaves.

Mimí: (Sense entendre res.) Com dieu...? És ben bé com si parléssiu arameu...

Newton: És la llei de la inèrcia. Bé, mal m'està el dir-ho, però la Història a venir la coneixerà com la

primera llei de Newton. Fa mesos que barrino com és que tots els astres del sistema solar mantenen una conjunció dinàmica tan estable i organitzada. La rotació de la terra, de la lluna...

(Newton observa a Mimí, que està distreta amb els ribets del seu vestit i fa estona que no segueix el discurs del savi.)

Newton: Teniu raó. És l'hora de la becaina. Jo també hauria de descansar... Buscaré una soca flonja per fer un sontet... (En aquest moment, un dels músics esdevé pomera, amb una poma a la mà, a manera de branca.) Guaiteu! Una pomera... (S'asseu al terra i recolza l'esquena a les cames del músic. La poma queda just a l'alçada del seu cap.) Si voleu ajocar-vos aquí amb mi, us faig un raconet. (Tanca els ulls i a l'instant comença a roncar.)

Mimí: (Escandalitzada, en un sonor xiuxieig.) Cupido!! Cupido...!!! Cupido, us ho demano pels traus de la cotilla de Maria Antonieta...!! S'ha adormit!! I no entenc ni un borrall del que m'explica... Aquest Newton no em servirà de res...!! Ara que hi penso... Fa estona que tinc rau-rau a la panxa. (S'apropa al pomer amb la intenció d'agafar la poma. El músic, però, movent el braç, li ho impedeix.) Ai!! (Llença un xisclet.) Quina punxada!! M'ha entrat una pedra a la sabata... És que tot em passa a mi... (Mimí es recolza a l'arbre/músic per treure's la sabata. En fer-ho, la poma cau sobre el cap de Newton, que es desperta amb esglai.)

Newton: Ep! Què ha estat això? Se m'ha cagat un pardal?

Mimí: No, no... He estat jo... Perdoneu-me. És que el peu em feia un mal...

Newton: (Agafant la poma.) És clar... M'he ajagut sota la poma... I hauria d'haver vist que ja està prou madura... I quan la fruita és madura... cau! (Es va exaltant mentre parla.) És això!! És això!! (S'apropa a Mimí.) Ara ho entenc tot...!!! (Abraça a Mimí i la fa volejar amb entusiasme. Ella xiscla.) Mimí, ja ho tinc...! I és gràcies a tu!!

Mimí: Però, què dieu...?

7. Cuplé del savi i la pomera

Newton:
No fou només una poma,
la poma de Blancaneus.
Ni era tan sols una poma,
la poma de Guillem Tell.

La primera era una trampa;
un regal enverinat.
La segona un repte indigne;
i feliçment superat.

Cupido i Newton:
Si no fos per aquests savis
Que resolen equacions
Al món no hi hauria canvis,

Ni seria un lloc millor.
Sempre és gràcies a la ciència
Que la vida va endavant.
Els contes només són contes;
Les lleis són universals.

Newton:

Galileu tenia dubtes,
i amb l'església va topar.
Albert Einstein s'ho agafava
amb més relativitat.

"Eureka!", cridà Arquimedes,
"Polònia!", madame Curie.
Ella estudiava l'urani,
Ell compta el número pi.

Cupido i Newton:

Sí no fos per aquests savis...

Mimí:

Ai, Cupido...
Jo només vull berenar!
Quina gana em provoca el viajar!

Newton: *La poma! La poma sempre cau de dalt a baix. Saps per què? Doncs perquè la força exercida per dos cossos de masses separats per una distància és proporcional al producte de les seves masses, i inversament proporcional al quadrat de la distància que separa els seus centres.*

Mimí: (Irònica.) *Faig cara de no entendre res?*

Newton: *Aquesta és la constant de la gravitació universal! Com més massius siguin els cossos i més a prop es trobin, s'atrauran amb més força!*

Mimí: *Això és el que jo voldria: que l'home de la meua vida s'apropi ben a prop... i jo m'hi senti atreta... (Mirant-lo amb angúnia.) Però atreta... del tot!*

Newton: *És qüestió de força, Mimí. Has de fer molta força, perquè pot ser que el teu promès sigui lluny... Sigui mooolt lluny... Però no pateixis gens per la distància que us separa: quan el trobis ho sabràs. Saps per què? Perquè entre vosaltres hi haurà un eix de connexió únic i inqüestionable. Vaja, que el teu amor serà un home ple de fills... I un d'ells serà el fill que unirà el centre dels vostres cors, i us marcarà el camí de la trobada. I quan us trobeu... Quan el trobis, Mimí...*

8. Comiat de Newton i Galop.**Newton:**

No podràs deixar mai més
De girar al seu voltant,
Com la lluna gira
al voltant de la terra,
i la terra al voltant del sol.

Mimí:

Això és el que busco jo.
La llei natural del nostre sistema solar.

Tots dos:

La llei natural que marqui les hores
Del nostre sistema solar.

(Ell li fa un petó ben fort, recull les bitlles i se'n va.)

Mimí: (mentre Newton acaba la cançó).

*Apa, sí... Adéu, Isaac! Adéu, adéu...
Sí, sí, la llei natural. (Ell surt.) I tant!
Àpali, que n'hi ha que tenim feina!*

(Cantant)

La llei natural...
Com la lluna gira
al voltant de la terra,
i la terra al voltant del sol...

(Mimí, somiadora, comença una nova tonada.)

Vull seure al jardí
on cauen estels
damunt les parpelles
dels amants fidels.
Quan vingui la nit,
trobaré un recer
enmig dels seus braços
I em prendrà l'alè.

Cupido:

Avions que s'enlairin
o estels de paper,
Vaixells que naveguin,
satèl·lits, també.

Cupido i Mimí:

Mil mapes, mil rutes,
mil constel·lacions;
l'amor te'l procuren
un munt d'invençions.

AMÈRICA

(Sentim de nou els sons que indiquen que comença una nova etapa del viatge de la Mimí. Ella es treu una nova peça de roba, i es deixa dur pel sacseig – imaginari – del trasllat per l'espai i el temps. Encabat, es troba amb un indi arapahoe, tot emplomat i fumant una pipa. L'indi emet els sons propis d'una pregària o invocació, mentre saltironeja en rotllana damunt d'un tapís.)

Mimí: (Sorpresa.) *I ara... Què és això? Un gall d'indi? (S'hi apropa.) Bones tardes... (Ell la ignora.) Dispensi, és que vaig una mica desnortada... Que em podria dir on sóc?*

(L'indi continua amb la invocació i la dansa, i de tant en tant xuma de la pipa.)

Me'l miro del dret i del revés, però no li trobo el què, la veritat. Aquest no és el meu promès. Vaja, jo no em veig aparellada amb un home amb... tanta ploma! I Cupido? On s'ha ficat? (Busca per tot, però no rep cap senyal.) Ai, quina angúnia... (Alçant la

veu.) Cupido...! Cupido...!!!

(L'indi s'atura.)

Indi: El meu nom és Lluna-Roja,
Sóc un indi arapahoe.

Mimí: Jo sóc una pobra dona
Que està fent la volta al món.

Indi: Sigues, dona, benvinguda
A la punta del far west.

Mimí: Perdoneu, però és que no em sona.
De molt, de poc, ni de res

Indi: Has fet cap, has tingut sort,
a l'Amèrica del Nord.

Mimí: Amèrica...! Aquest Cupido no sé pas com s'ho fa... Mireu, senyor indi Lluna Roja... Resulta que l'home que estimo m'espera en algun lloc i no hi arribo mai! Si poguéssiu ajudar-me; si em diguéssiu què puc fer per trobar-lo...

Indi: Rostre pàl·lid, has fet sort. Segur que et puc ajudar. Vine amb mi, seiem a terra; i limita't a observar. Aquí, per parlar a distància, tenim un antic costum: amb foc i una bona manta, enviem senyals de fum.

(L'indi dóna la pipa a Mimí, que l'aguanta. Ell agafa el tapís sobre el que dansava, i cobreix la pipa, tot deixant anar senyals de fum.)

Mimí: I si és molt lluny? Però lluny-lluny...? Vull dir, i si allà on es troba no és capaç de veure aquestes senyals de fum?

Indi: Aleshores potser hauràs de continuar el teu viatge i anar endavant... Ara i aquí, només disposem d'aquest fum per parlar entre nosaltres. Quan volem adreçar-nos a una tribu veïna; quan volem advertir el poblat d'una altra vall perquè s'apropa el setè de cavalleria... Senyals de fum!(Pausa.) Però, de ben segur que arribarà el dia que tot serà més fàcil i trobaràs l'home que busques de manera ràpida i senzilla. Hi haurà un munt d'estris i dispositius que facilitaràn la comunicació entre les persones; fins i tot, entre els enamorats...

9. Vals de les praderies

LLuna-roja:

El tel·lègraf serà útil
El morse, tot un invent
El tel·lèfon..., una mina!
Que t'ho expliqui Graham Bell.
De Marconi i de la ràdio
Sempre més se'n parlarà.
I quan arribi la tele,
Tot el món s'hi enganxarà!

Tal com volen les lluernes
vora el llum d'una candela
o cloquegen les gallines

vora el gall del galliner
algun dia les fadrines
parlaran amb els seus mansos
per telèfon

Mimí:
o per carta

Tot dos:
via uatsap o per mail.

Si t'ensenyés una tablet,
Un portàtil o l'iphone,
Pensaries que estil "locu";
o que sóc Ot, el bruixot.
Prò vull que entenguis, bonica
Que amb el temps que ha de venir
contactaràs, si t'hi apliques,
amb aquell...

Mimí: amb aquell...?

LLuna-roja:
que et fa...

Mimí: Que em fa...?

LLuna-roja:
Glatir.

Mimí:
Gla-gla-gla-ti-ti-ti-ti-tir!

Cupido:

Tal com volen les lluernes
vora el llum d'una candela
o cloquegen les gallines
vora el gall del galliner
algun dia les fadrines
parlaran amb els seus mansos
per telèfon o per carta
via uatsap o per mail.

(Mimí queda una mica més esperançada.)

Mimí: I de tot aquest munt de coses... com se'n dirà?

LLuna-roja: Telecomunicacions.

Mimí: I com aprendré a utilitzar-les?

LLuna-roja: No t'amoïnis: tu només has de baixar-te...
un parell d'aplicacions!

(L'indi recull pipa i manteta, i se'n va, tot reproduint els sons que feia a l'inici de l'escena.)

(Mentre surt.) Tingues els ulls ben oberts. L'home que t'espera, pot amagar-se a qualsevol racó... de l'univers!!

(L'indi marxa i Mimí queda tota desconcertada.)

Mimí: Ai, Cupido... "A qualsevol racó de l'univers..."
Només de pensar-hi, em roda el cap! És que hauré de passar-me la vida rondant i trobant-me amb gent estranya?! Pensava que aniríem per feina,

francament. Trobo que sou un Cupido força lent...

7. XINA

10. Bolero mut

(Tot d'una sentim de nou els sons que obliguen la Mimí a emprendre una nova etapa del viatge. Ella es deixa arrossegar, es treu una nova peça de roba – gairebé contra la seva voluntat- i, encabat, sentim uns breus acords que ens remetent a l'orient. Nova etapa: Mimí no sap on és. Mira a totes bandes, fins que descobreix de nou els Cupido, que li fan una salutació, ajuntant les mans i inclinant lleument l'espina. Ella els mira, desconcertada.)

Mimí: On sóc? On m'heu fet anar? Aquí tampoc no hi ha ningú!! (Silenci.) És que no penseu tornar a dirigir-me la paraula? Cupido, que us heu ofès...? Apa, no sigueu babau!! Que potser a partir d'ara ens haurem d'entendre per uatsap, morse o via satèl·lit...? (Sorpreses.) Goita! Si n'estic aprenent, de coses...

(Comença a moure's per l'escenari, com qui busca una moneda, o prova de trobar un animaló. Està impacient i enfurismada.)

Promèees... Promèees meu... On ets? On t'has ficat? Que se t'ha menjat la llengua el gat?

(De sobte, apareix en escena una dona amb trets orientals i posat reverencial. Es mou amb molta cura, fins que queda aturada a una distància prudencial de la Mimí.)

Uii! Què és això...? Quina roba més estranya... I quin posat més delicat... Però... Però si és una dona...

(La dona mira la Mimí amb respecte i discreció. Ella s'hi acostava i la contempla.)

I quina pell més blanca... I quins ulls més ametllats... Nena, i quina seda... Això és roba bona, eh? D'on t'ho has fet portar?

(La dona no s'immuta. Mimí torna a mirar a Cupido, sense acabar d'entendre. Cupido torna a saludar a Mimí ajuntant les mans i inclinant-s'hi.)

Un moment, un moment... Això què vol dir? Que tu... Que m'haig de casar... amb una dona?!?! Amb l'estona que porto de viatge ja vaig entenenent que les coses del món canvien molt de pressa... Però aquesta no me l'esperava...

(Cupido, mut, repeteix disciplinadament la salutació. Mimí s'apropa a la dona. A mesura que s'hi apropa, sentim el batec del seu cor.)

Ai, mare... El cor em sortirà per la gola... Sento... Sento com una mena d'esclat dins del pit... No ho hauria dit mai... Aquesta dona tan fina, em té tota desbocada... Buscava un enamorat, i trobo una enamorada!

(Mimí s'hi apropa a tocar de nas i li ofereix els llavis amb la intenció de besar-la. La dona, amb un gest ràpid, li planta un sobre davant dels morros. Mimí obre els ulls i descobreix la carta.)

Què és això?! Una carta? I és per a mi... (Llegeix el sobre.) "Mimí". Sí, sí... És per a mi. (Obre la carta, intrigada, i llegeix.)

11. La carta de Ling Wei

Mimí: "Benvinguda a la Xina, Mimí. T'envio la meua estimada neboda Ling Wei perquè estic enfeinat preparant les festes de celebració de l'any nou, que són les més importants d'aquest país. Sóc Qiu Shi, l'encarregat d'encendre els focs artificals." Focs artificals? Com els de Versalles? (Segueix llegint.) "Sí, Mimí: com els de Versalles. Explosions meravelloses de mil colors... com les que notes dins del pit quan ets davant d'algú que estimes sense mesura. I saps quin invent va fer possible que existissin aquestes explosions...?" No en tinc ni idea. "M'ho imaginava. Doncs, escolta, escolta..."

Cupido:

Fa milers d'anys a la Xina un alquimista descobrí una substància explosiva que a vegades fa patir.

Primer fou motiu de joia, llum i so per festejar. Ara en canvi s'utilitza per conquerir i per matar.

Mimí: Per matar?! Ja us entenc! Els canons també fan foc...

Bells focs d'artifici
Pólvora als canons.

Mimí: Hi ha invencions de tota mena, que no avancen, sinó enreden. Tot depèn, està ben clar del bon ús que l'home en fa.

Mimí: "Al principi la pólvora servia per animar les celebracions, però ben aviat els homes van trobar-hi un altre ús menys joiós... La construcció d'armament. Saps, Mimí, a dia d'avui al món hi ha 640 milions d'armes de foc. I per si no n'hi hagués prou, els homes s'han inventat la bomba atòmica... Mimí, si no estigués tan trista al recordar la dissort dels nostres veïns, la meua neboda et podria parlar de dues ciutats d'un país proper, on els efectes d'aquestes bombes encara són evidents..."

(Mimí mira la noia que, entristida, ajup el cap. Cupido recupera la tonada, i Mimí s'hi afegeix:.)

Cupido i Mimí:

Aprenquem tots la lliçó perquè no torni a passar: que les bombes facin llufa i esclatin les mascletás.

Si no prenem bona nota,
el món, tal i com està,
farcit d'armes i d'exèrcits
farà un pet com una glà.

Bells focs d'artifici
Pólvora als canons.

ITÀLIA

Mimí: *Mai no hi havia pensat... Un invent tan divertit, tan joganer com la pólvora, que serveix per encendre focs i bengales... I els homes l'han convertit en una eina de devastació. (Es treu la cotilla.) Oh, quin descans... (Es mira.) Fixa't, ja no queda res de la roba que duia quan vaig sortir de França... Estic molt canviada... I em sembla que aquí dins, (Tocant-se el pit.) el cor em diu que ja no sóc tan babaua...*

(Comença de nou la música de viatge, i Mimí enceta una nova aventura. Es treu una altra peça de roba.)

(Tocant-se el ventre.) Vatu! He donat tants tombs per tot arreu, que tinc l'estómac buit de fa... Si almenys hagués pogut clavar mossegada a la poma de Newton... (Ensumant, sorpresa.) Però si fa olor d'orenga, de tomàquet, farina i de...

(Apareix un cuiner, -amb el seu barret de cuina-, que també fa de cambrer -amb la seva llibreta de comandes):

Peppino: *Buona sera, signorina. Benvenutta a la locanda di Peppino.*

Mimí: *Sóc a Itàlia?*

Peppino: *Gairebé... Sou a Sicília, bella donna. A la falda d l'Etna, que sempre té la xemeneia encesa! Què us ve de gust?*

Mimí: *Un bocinet de pa amb formatge...*

Peppino: *(Sorpès.) Com dieu? Per la madonna!! Sei a la locanda di Peppino, mia cara! Pa amb formatge? Sóc un dels millors xefs d'aquesta illa; he estat a punt de guanyar l'Estrella Michelin manta vegades, i comparteixo receptes amb l'Adrià, la Ruscalleda, els Roca i l'Arzak!*

Mimí: *Qualsevol cosa que m'ompli el pap ja m'està bé.*

12. Tarantel.la llaminera

Peppino: *Impossible. Dels meus fogons mai no en surt "qualsevol cosa". Podeu triar un munt de plats, de sabors exòtics, d'ingredients combinats amb la perícia d'un alquimista... Si no fos per genis com jo, que hem ideat tota mena de menges i textures, les persones encara subsistirien a base de fulles i arrels!*

Peppino:

Ous amb mascarpone, sucre i cafè;
un bescuit ben flonjo i cacau en pols.
Vi dolç de Marsala, tres hores en fred.
Sempre repeteixo. Què faries tu?

Peppino i Cupido

Ai, ai, ai... Endevinalla!

Mimí:

Ti, ti, Tiramisú!

Tots:

Menja, jala, i devora-ho tot.
Suca, llepa i fes un rot.
Mastega força o tindràs singlot.

Peppino:

Tota de farina, ben plana i rodona.
posa-hi mozzarella, tonyina o anxoves.
Pots assaborir-la les quatre estacions,
Coberta d'olives o de xampinyons.

Peppino i Cupido:

Ai, ai, ai... Endevinalla!

Mimí:

Pi, pi, pi pi-pi-pizza!

Mimí i Cupido:

Sal a l'ensaimada
Sucre als macarrons
Fica't a la cuina;
juga amb els fogons!

Peppino i Cupido:

Mel a la verdura,
Nata pels cigrons
Fica't a la cuina,
Juga amb els fogons!

Cupido:

A la batidora
o la thermomix;
fica't a la cuina;
és molt divertit!

Tots:

Menja, jala, i devora-ho tot.
Suca, llepa i fes un rot.
Mastega força o tindràs singlot.

(Peppino fa per tornar a la cuina.)

Mimí: *Peppino, perdoneu... No sabreu pas si ha preguntat per mi un jove solter, guapo i desesperat per trobar-me?*

Peppino: *Un aventurer volta les galàxies; tant com te l'estimes, encara no saps que és un home ingràvid... i que té dos caps! Ai, ai, ai... Endevinalla!*

(Peppino se'n torna a la cuina i Mimí, tota desconcertada, fa un altre viatge. Es deixa arrossegar per la música i la cabriola, i encabat s'adona que està tota sola enmig del no-res; desproveïda de bona part de la roba que duia a

(l'inici, ara la Mimí sembla una noia del segle XXI.)

UN PLANETA MOLT LLUNYÀ

13. Topada interplanetària

Mimí (Ensopida.) Molt bé... I ara... què? On sóc? He fet més bots que un esquirol, he conegut gent de tota mena i condició, però... Enlloc no he trobat un xicot que em vulgui festejar. (Pausa.) Més viatjada, més desperta, més llesta, potser. Però soltera... (Pausa.) Potser es tractava d'això: jo no volia estar sola, i volia un promès. Ara, en canvi,estic acompanyada de tot el que he après.

(Mira els estels i, moixa, recupera la tonada que va aprendre amb Newton.)

(Canta.)

Com la lluna gira

al voltant de la terra,

i la terra al voltant del sol

(En aquest moment apareix un astronauta, vestit d'astronauta, amb casc d'astronauta i caminant com un autèntic astronauta...)

Mimí:

(Esglaida.) Ai, Jesús!

Astronauta:

No: Miquel!

Mimí:

(Esmaperduda.) Com dieu? Què sou? Parleu? Però... Però d'on surt la veu?

Astronauta:

(Traient-se el casc.) Em dic Miquel, no Jesús. (Respirant.) Estem de sort! Aquest planeta també té l'atmosfera oxigenada...!

Mimí:

Voleu dir que no som a la Terra?

Miquel:

No! La Terra és a anys llum d'aquí. Jo estava fent una

ronda de manteniment pels satèl·lits de telecomunicacions... I, tot d'una, la meua nau ha perdut el control i ara... Ara sóc aquí. Per cert, com et dius?

Mimí:

(Esmaperduda.) Mimí... (Pausa.) Newton va dir que et sortirien fils... I Lluna Roja que series a qualsevol lloc de l'univers... (Pel casc.) I és cert... Peppino tenia raó... Tens dos caps!

(Ell s'hi apropa. Ella el mira embadalida. Quan són a tocar de mà, ella es desmaia i ell, prest, la sosté entre els seus braços perquè no caigui.)

Miquel:

Mimí... Mimí...!!

Mimí:

(Tornant en si.) Hem hagut d'anar molt lluny per trobar-nos...

Miquel:

Ja ho crec... Més enllà del món...!

Mimí:

I més enllà del temps...

(S'abracen emocionats. Es fan un dolç petó. Mentre es besen, sona un telèfon mòbil.)

Mimí:

Què és aquest soroll?

Miquel:

Ui, perdona...

(En Miquel busca dins del vestit d'astronauta –no sense dificultat–, fins que troba un telèfon mòbil d'última generació.)

Miquel:

(A Mimí.) Un segon... (Al telèfon.) Sí? (...) Sí, sí... Estic bé. (...) D'acord, espero instruccions. (Penja.)

Mimí:

(Ofertint-li la mà.) Vine, que seurem aquí. M'has d'explicar tantes coses. Vull saber coses sobre els astres i els meteorits... Suposo que coneixes la llei de la gravita-

(Sona un senyal sonor d'un altre dispositiu mòbil.)

Miquel:

Ui, perdona... (Torna a buscar a l'interior de l'escafandra, fins que en treu una tauleta de la que en surten uns auriculars. Es posa els auriculars a les orelles i parla mirant la pantalla de la tauleta.) Ei! Com ho tenim, això? (...) Perfecte: m'envieu les instruccions per reparar la nau en codi encriptat. (Penja la trucada, però segueix mirant la tablet) Perdona, què em deies?

Mimí:

I si no l'arregléssim? I si ens quedéssim a viure aquí per sempre, tu i jo? Així no hi hauria res que ens distraigués. Podríem començar un món nou. No inventariem res que pogués fer-nos mal o... (Mirant-lo; ell segueix concentrat en el que llegeix a la pantalleta de la tablet. Ella, trista.) O que ens allunyés l'un de l'altre...

(Mimí s'allunya lentament per un extrem de l'escenari fins que desapareix. Miquel continua llegint, concentrat en el missatge i sense consciència dels moviments de la Mimí:)

Miquel:

(S'adona que la Mimí no hi és.) Mimí? (Pausa.) Mimí?! On ets? (Pausa.) No la veig per enlloc... (Pausa.) Mimí!! Mimí!! (Esglaïat.) Vinc amb tu, Mimí...!

14. El segon conjur

(Miquel fa per sortir rere Mimí, però Cupido inesperadament l'atura, tot cantant.)

Cupido:

Un amor que t'estimi jo et daré
Si fas cas i segueixes el camí
Que des d'ara mateix t'indicaré
I que et porta de dret al teu destí

Una cosa només demano jo
Si és que vols que t'ajudi de debò
Cada cop que t'aturis pel camí
Em daràs una part del teu vestir.

Una cosa només demano jo
Acceptes o no?

Miquel: *Em dureu de viatge, i m'he de treure una part del meu vestir per tornar a veure a la Mimí...? (Després de pensar-s'ho un momentet, en Miquel es treu el rellotge, la tauleta i el telèfon i els llença ben lluny.) Mimí...! Mimí, espera'm...! T'estimo, Mimí...! T'estimo...!*

(I surt per l'altre extrem de l'escenari. Es tornaran a trobar?)

Fi